

BESCHIKKING VAN DE PRESIDENT VAN HET HOF
VAN 19 OKTOBER 1976 ¹

Société pour l'Exportation des Sucres
tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

Zaak 88-76 R

In de zaak 88-76 R

SOCIÉTÉ POUR L'EXPORTATION DES SUCRES S.A., gevestigd te Antwerpen, St. Katerlijnevest 54, in de persoon van haar bestuurders A. Grisar en E. Muûls, ten deze vertegenwoordigd en bijgestaan door W. Viscardini, advocaat te Padua, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij E. Arendt, advocaat aldaar, 34 B/IV, rue Philippe-II

verzoekster,

tegen

COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN, ten deze vertegenwoordigd door haar juridisch adviseur P. Gilsdorf als gemachtigde, bijgestaan door J. Delmoly, lid van de Juridische dienst, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij M. Cervino, Bâtiment Jean Monnet, Kirchberg,

verweerster,

geeft

de PRESIDENT VAN DE EERSTE KAMER VAN HET HOF VAN JUSTITIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN, optredend als President van het Hof krachtens de artikelen 85, tweede alinea, 11, eerste alinea, en 6 van het Reglement voor de procesvoering

de navolgende

BESCHIKKING

Ten aanzien van de feiten

Overwegende dat verzoekster vóór 15 maart 1976 verscheidene uitvoercertificaten voor suiker, met vaststelling van de ter zake van restitutie te ontvangen bedragen, heeft verkregen;

dat zij, op grond van een wijziging van de bij het Internationaal Monetair Fonds aangemelde pariteiten, bij brief van 1 juli 1976 het bevoegde Belgische orgaan heeft verzocht deze certificaten overeen-

¹ — Procestaal: Frans.

komstig de verordeningen nrs. 1134/68 en 557/76 te annuleren;

dat het orgaan de annulering heeft geweigerd krachtens verordening nr. 1579/76 van de Commissie (PB nr. L 172, 1976), ingevolge waarvan met ingang van 1 juli 1976 het recht op annulering is vervallen voor uitvoercertificaten afgegeven vóór 15 maart 1976, waarvan per 1 juli 1976 nog geen gebruik was gemaakt;

dat verzoekster daarop beroep heeft ingesteld, strekkende tot gedeeltelijke nietigverklaring van verordening nr. 1579/76;

Overwegende dat verzoekster, bij verzoek tot opschorting overeenkomstig artikel 83 van het Reglement voor de procesvoering, ingeschreven op 1 oktober 1976, heeft gevraagd

- „a) te bevelen dat de geldigheidsduur van de uitvoercertificaten waarvan verzoekster op 1 juli 1976 annulering heeft verzocht, wordt verlengd tot één maand na de datum van het arrest in de hoofdzaak;
- b) subsidiair, te bevelen dat de waarborg niet zal zijn verbeurd dan in geval

van verwerping van het beroep ten gronde en derhalve eerst nadat het desbetreffende arrest zal zijn uitgesproken;

- c) elke andere passende maatregel te bevelen”;

dat verweerster bij memorie van 8 oktober 1976, stellende dat het gevorderde sub a) klaarblijkelijk buiten het kader van een voorlopige maatregel valt, dat het gevorderde sub b) — waar de zaak een spoedeisend karakter ontbeert — niet is gerechtvaardigd, en dat het gevorderde sub c) wegens vaagheid en gebrek aan motivering niet-ontvankelijk is, heeft geconcludeerd tot afwijzing van het verzoek;

Overwegende dat, bij verhindering van de president van het Hof, partijen na behoorlijke oproeping zijn verschenen voor de Kamerpresident met de grootste anciënniteit, ten einde ter zake te worden gehoord;

dat verzoekster bij die gelegenheid haar vordering sub c) heeft teruggenomen en heeft gevorderd dat verweerster in de kosten worde verwezen;

Ten aanzien van het recht

- 1 Overwegende dat volgens artikel 83, par. 2, van het Reglement voor de procesvoering, voor opschorting van tenuitvoerlegging is vereist het bestaan van omstandigheden waaruit blijkt van het spoedeisende karakter, en van middelen op grond waarvan die maatregel aanvankelijk gerechtvaardigd voorkomt;
- 2 Overwegende, enerzijds, dat na de aangevochten weigering van de annulering het verzoekster vrij stond nog van de betrokken certificaten gebruik te maken zolang de geldigheidsduur ervan niet was verstreken;
- 3 dat anderzijds, nu de beoogde uitvoer niet heeft plaatsgehad, de weigering van de annulering ten gevolge heeft dat de waarborg na het verstrijken van de geldigheidsduur der certificaten rechtens wordt verbeurd;

- 4 dat onder deze omstandigheden uitstel van verval van de waarborg de enige opschortende maatregel zou zijn die met het voorwerp van het geding te rijmen valt;
- 5 dat daarentegen verlenging van de geldigheidsduur van de certificaten voor verzoekster zou neerkomen op een extra voordeel dat geen enkel verband houdt met het voorwerp van het geschil of deszelfs inconveniënten;
- 6 dat bijgevolg het verzoek die verlenging te bevelen, moet worden afgewezen;
- 7 Overwegende ten aanzien van het subsidiair gevorderde — namelijk te bevelen dat de waarborg niet zal zijn verbeurd dan na het arrest in de hoofdzaak — dat verzoekster bij de mondelinge behandeling heeft gesteld ook bij teruggave van de waarborg ingevolge een gunstig eindarrest een aanzienlijk en niet terugvorderbaar renteverlies te zullen lijden, omdat immers de waarborg in tussentijd als verbeurd zou worden beschouwd;
- 8 dat verweerster deze stelling niet dan wel onvoldoende heeft weersproken;
- 9 dat er zo gezien termen aanwezig zijn om de Commissie te bevelen de bevoegde Belgische instanties ervan in kennis te stellen dat de betrokken waarborg niet als verbeurd mag worden beschouwd zolang het Hof in de hoofdzaak geen eindarrest heeft gewezen;

Ten aanzien van de kosten

- 10 Overwegende dat beide partijen hebben gevorderd de wederpartij te verwijzen in de kosten van de instantie,
- 11 dat in deze stand van het geding een beslissing omtrent de kosten dient te worden aangehouden;

DE PRESIDENT,

uitspraak doende bij voorraad en met afwijzing van het meer of anders gevorderde,

beschikt:

1. De Commissie zal de bevoegde Belgische instanties ervan in kennis stellen dat de betrokken waarborg niet als verbeurd mag worden beschouwd zolang het Hof in de hoofdzaak geen eindarrest heeft gewezen;
2. De beslissing omtrent de kosten wordt aangehouden.

Luxemburg, negentien oktober negentienhonderdzesenzeventig.

De Griffier

A. Van Houtte

De President van de Eerste Kamer

A. M. Donner